

ماده 6 - شورائي بنام شوراي عالي هواپيمايي كشوري در نخست وزيري تشكيل و داراي 11 نفر عضو بترتيب زير خواهد بود كه براي مدت سه سال انتخاب مي شوند و انتخاب مجدد آنان بلامانع است .

- 1 - رئيس كل هواپيمايي كشوري .
- 2 - يكنفر از اعضاي عالي مقام هواپيمايي كشوري بانتخاب وزير راه .
- 3 - يكنفر از قضات عالي مقام بانتخاب وزير دادگستري .
- 4 - يكنفر از امراي نيروي هوائي شاهنشاهي بانتخاب وزير جنگ .
- 5 - يكنفر نماينده عالي مقام از وزارت اقتصاد بانتخاب وزير اقتصاد .
- 6 - يكنفر نماينده عالي مقام از وزارت كشور بانتخاب وزير كشور .
- 7 - يكنفر نماينده عالي مقام از وزارت امور خارجه بانتخاب وزير امور خارجه .
- 8 - يكنفر نماينده عالي مقام از سازمان برنامه بانتخاب مدير عامل سازمان برنامه .
- 9 - يكنفر از اعضاي اطاق بازرگاني تهران بانتخاب رئيس اطاق .
- 10 - يكنفر از اعضاي اطاق صنايع و معادن ايران بانتخاب رئيس اطاق .
- 11 - يكنفر متخصص حقوق هوائي بانتخاب وزير راه .

مدير عامل شركت هواپيمايي ملي ايران و يكنفر نماينده از مؤسسات هواپيمايي خصوصي داخلي در جلسات شورا شركت نموده ولي حق رأي ندارند.

تبصره 2 (الحاق 21/01/1347)- در موارد كه وزارتخانه ها و ادارات دولتي و سازمانها و شركت هاي وابسته بدولت مقرراتي تهيه و تنظيم مينمايند كه ممكن است بنحوي از انحاء با مسائل مربوط به هواپيمايي

كشوري ارتباط پيدا كند موظفند قبلاً نظر شوراي عالي هواپيمايي كشوري را جلب كنند.

ماده ۲۱ - دولت مي تواند به پيشنهاد اداره كل هواپيمايي كشوري با صدور تصويبنامه ايجاد هرگونه

ساختمان يا مانع ديگري را در فاصله معيني از حدود يك فرودگاه يا تأسيسات مربوط به تأمين

بي خطري پرواز هواپيماها ممنوع يا محدود سازد مگر در صورتي

كه ساختمان يا مانع مزبور موجب خطري به پرواز هواپيماها نگرديده و مورد موافقت اداره كل هواپيمايي

كشوري قرار گرفته باشد چنانچه خسارتي مستقيماً و منحصرأ در نتيجه اين ممنوعيت يا محدوديت به

كسي وارد گردد بايد از طرف اداره كل هواپيمايي

كشوري جبران شود. در صورتي كه ساختمان يا مانع ديگري كه مطابق اين ماده ممنوع يا محدود شده باشد

در اطراف يك فرودگاه كشوري يا تأسيسات مربوط به تأمين بي خطري پرواز هواپيماها قبل از اجراي اين

قانون موجود بوده دولت مي تواند مطابق ماده 19 براي برداشتن يا محدود ساختن آن اقدام نمايد.